

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị dòng thơ:
Tiễn Biệt Bà Bạch Hường của gia đình thi hữu **Trần Quốc Bảo**.
và văn thi sĩ chia buồn. Hội chân thành cảm tạ quý vị tác giả. Kính
mời. **Trân trọng**.

Bà LẠI THỊ BẠCH HƯỜNG (1937-2026)

Khóc Mẹ

Chiều nay Mẹ đã ra đi,
Định dò sóng bể, trước khi lìa trần.
Mẹ về cùng Chúa Chí Nhân.
Dang về dẫn Mẹ, thoát trần bình an.
Cạnh bên có bố, có con.
Có Hùng, có Cơn và còn Melissa.
Giờ ly biệt Mẹ, nơi xa!
Những dòng lệ rơi, thấm nhòa tình thương.
Lòng Mẹ, cả một đại dương!
Vì con, bạn phải yêu đương trọn đời.
Hôm nay tiễn Mẹ về trời.
Con quý khóc Mẹ nghe lời sâu thương.

-BéBé Trần

Mourning Mother

This afternoon, Mother has passed away.
All her final words were given, before departing this world.
Mother has gone home to be with the Most Merciful God.
Dang has come to guide Mother, passing peacefully from this world.
On this side there is Dad, there's me,
There's Hùng, there's Cơn, and there's also Melissa.
Now, in this hour of parting from Mother, how painful it is.
Screams of tears fall, deepened with love.
Mother's heart was like an entire ocean —
for her children, she gave love completely, her whole life.
Today, we send Mother off to heaven.
I kneel and cry for Mother, choked with words of grief and sorrow.

-BéBé Trần

TRẦN TRỌNG CHIA BUỒN CÙNG
Niên Trưởng Thi Sĩ TRẦN QUỐC BẢO
Cựu Chủ Tịch Trung Tâm Văn Bút
VĐBHK

Lá thoát rơi nơi gốc cội buồn
Còn chi để nói mỗi hoàng hôn
Người đi bỏ lại bao hòe quế
Kẻ ở nhìn theo bấy sóng hồn
Đã trọn một đời không cách tổ
Sẽ cùng vạ thừa bước chung môn
Ngàn hoa trắng nở Bạch Hường mãi
THÀNH KÍNH PHÂN ƯU Quốc Bảo
Trần.

Rancho Palos Verdes. 15 - 9 - 2026
CAO MỸ NHÂN
Caomynhan91@yahoo.com,
Hội viên VB / VĐBHK.

Kính Biệt.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU CÙNG
ĐẠI HUYNH TRẦN QUỐC BẢO

Vừa nghe tin dữ chị là đời
Thành kính chia buồn, để thảm với
Quốc Bảo sầu đau nơi thế tục
Bạch Hường thanh thản cõi xa xôi

Lời thơ vương vấn vang đầu núi
Tiếng nhạc mệnh mang quyền cuối trời
Anh nhớ gửi tình vào bút mực
Cho lòng buông xả lệ ngừng rơi

Phượng Hoa – Sep. 16, 2026

**Kính Chia Buồn Đến
Tiền Bối Trần Quốc Bảo Và Tang Quyển**

Bài Hoa: *Tiền Vợ Bạch Hường*

*Quốc Bảo hiền thê giã biệt đời
Em về cát bụi lệ nào vơi
Mùa Thu nhạt nhẽo mây lùa tản
Đám lá âu sầu gió thổi rơi
Trái ý niềm yêu tràn biển chữ
Bày thơ nỗi nhớ ngập trang lời
Thi nhân cố nén trò sinh tử
Tiền bóng người đi khuất cuối trời*

Minh Thúy Thành Nội
Tháng 9/16/2026

Tưởng Niệm Bác Bạch Hường
Y Thy Võ Phú

Tưởng Niệm Bác Maria Margarita Trần Lại Thị Bạch Hường

Sáng thứ Hai, ngày nghỉ Lễ Lao Động, khi vợ chồng chúng tôi còn đang bệnh cảm cúm, nằm nán lại trên giường, tiếng điện thoại bỗng “ting” lên một tiếng.

Tôi mở email. Và chỉ trong khoảnh khắc, cả người như chết lặng khi đọc những dòng tin buồn từ bác Trần Quốc Bảo: bác Lại Thị Bạch Hường, người vợ thân yêu, người bạn đời đã cùng bác đi qua bao năm tháng, đã đột ngột từ giã cõi đời vào chiều hôm qua.

Tôi quay sang nói với Kim. Kim bàng hoàng, sửng sò. Tay chân nàng run lên. Cả hai chúng tôi cứ đọc đi đọc lại những dòng chữ ấy, như vẫn mong rằng mình đã đọc nhầm, rằng đó chỉ là một sự nhầm lẫn nào đó. Nhưng sự thật vẫn là sự thật. Bác Bạch Hường đã thật sự ra đi.

Mới hôm nào thôi, bác vẫn còn khoẻ mạnh. Dù tuổi đã cao, bác vẫn minh mẫn, nhanh nhẹn, vẫn tự mình lái xe, vẫn đưa bác Trần Quốc Bảo đi đây đó. Những lần tôi ghé thăm hai bác, bác luôn niềm nở, thân tình. Lần nào, bác cũng giữ tôi ở lại dùng cơm, rồi mới chịu cho về.

Bác vẫn thường gọi tôi bằng một cách gọi rất thân thương: “anh Yên Thy.”

Tôi từng nói với bác:

“Bác đừng gọi con là anh, con cháu trong nhà thôi.”

Nhưng có lẽ cách gọi ấy đã trở thành một thói quen triền miên của bác. Và rồi tôi cũng không nhắc lại nữa. Bởi đôi khi, một cách gọi thân thương cũng là một cách người ta trao cho nhau tình cảm.

Có những lần gia đình chúng tôi có tiệc, tôi nghĩ đến đón hai bác. Bác vẫn nhất định không chịu, cứ bảo rằng bác tự lái xe được. Bác vẫn thường tự mình lái xe đến nhà tôi.

Lần gặp nhau gần đây nhất, chúng tôi còn gặp bác tại tang lễ cố thi sĩ Hoa Văn. Bác vẫn ân cần, chu đáo và hiền hoà như mọi khi. Tôi vẫn nhớ hình ảnh bác mở cửa, đưa bác Nhàn, phu nhân cố thi sĩ Nguyễn Phú Long, ra tận cửa trước khi ra về.

Không ai có thể nghĩ rằng đó lại là một trong những lần cuối cùng chúng tôi được nhìn thấy bác.

Đời người thật quá mong manh!

Một cuộc gặp hôm nay, có thể ngày mai đã trở thành kỷ niệm. Một lời chào tưởng như rất bình thường, có thể lại là lời từ biệt cuối cùng mà chúng ta không hề hay biết.

Mới chỉ khoảng sáu tháng trước, bác Trần Quốc Bảo đã phải đau đớn tiễn đưa người con gái thân yêu, Margarita Maria Yến Dung, về với Chúa Giêsu Kitô Phục Sinh.

Nỗi đau mất con còn chưa kịp nguôi ngoai, vết thương trong lòng còn chưa kịp lành, thì hôm nay bác lại phải đối diện với một mất mát quá lớn lao khác. Người vợ đã cùng bác đi qua bao năm tháng cuộc đời cũng đã rời xa bác. Người từng cùng bác chia sẻ những buồn vui của cuộc sống. Người từng bên bác trong những ngày bình yên cũng như những lúc gian nan. Người từng cùng bác đi qua những năm tháng dài của tình nghĩa vợ chồng. Vậy mà hôm nay, bác phải một mình tiễn người đầu ấp tay gối về nơi vĩnh hằng.

Có những nỗi đau không thể diễn tả bằng lời. Có những mất mát càng nói càng nghẹn ngào. Và có lẽ, trong cuộc đời một con người, thật khó có nỗi đau nào lớn hơn khi phải lần lượt tiễn đưa những người mình yêu thương nhất.

Bác Bạch Hường ra đi quá đột ngột. Không một lời từ biệt. Không ai kịp chuẩn bị tinh thần cho cuộc chia lìa này. Bác để lại phía sau một khoảng trống không gì có thể lấp đầy. Đặc biệt là trong trái tim bác Trần Quốc Bảo.

Sau những tháng ngày đã cùng nhau đi qua, giờ đây căn nhà vẫn còn đó, những kỷ niệm vẫn còn đó, những nơi từng đi qua vẫn còn đó... nhưng người bạn đời thân yêu đã không còn ở bên cạnh nữa. Đó là nỗi đau mà chỉ người ở lại mới có thể cảm nhận hết được.

Hôm nay, chúng tôi thật sự không biết nói gì hơn ngoài hai chữ: THƯƠNG TIẾC. Thương một người phụ nữ hiền hoà, tình cảm, luôn ân cần với mọi người. Thương những bữa cơm bác từng giữ chúng tôi ở lại. Thương tiếng gọi “anh Yên Thy” thân mật ngày nào. Thương hình ảnh bác vẫn tự mình lái xe, vẫn khoẻ mạnh, vẫn vui vẻ gặp gỡ bạn bè. Và đau xót nhất là hôm nay, tất cả những hình ảnh ấy chỉ còn lại trong ký ức.

Bác Bạch Hường ơi, mới hôm nào chúng tôi còn gặp bác giữa dòng người đến tiễn biệt một người bạn. Vậy mà hôm nay, chúng tôi lại phải đứng từ xa tiễn biệt bác. Cuộc đời sao ngắn ngủi quá!

Người đến rồi người đi.

Những cuộc gặp rồi cũng có ngày chia ly.

Chỉ có tình thương và những kỷ niệm đẹp là còn ở lại.

Kính mong bác Trần Quốc Bảo cố gắng giữ gìn sức khỏe và nương nhờ tình thương của gia đình, bạn bè để vượt qua những ngày tháng đau buồn nhất của cuộc đời.

Chúng tôi hiểu rằng không một lời chia buồn nào có thể làm vơi đi nỗi đau của bác lúc này. Nhưng xin bác rằng, trong giờ phút đau thương này, bác không đơn độc. Vẫn còn rất nhiều người đang hướng về bác, thương cảm và cầu nguyện cho bác.

Xin mọi người cùng chúng tôi hiệp lời cầu nguyện cho linh hồn Maria Margarita Trần Lại Thị Bạch Hường.

Xin Chúa Giêsu Kitô Phục Sinh thương đón nhận linh hồn bác vào hưởng Nhan Thánh Chúa. Xin Đức Mẹ Maria dang rộng vòng tay từ ái đón bác về bên Chúa, nơi không còn nước mắt, không còn đau khổ, không còn chia lìa.

Xin thành kính phân ưu cùng thi sĩ Trần Quốc Bảo và toàn thể tang quyến.

Bác Bạch Hường ơi...

Xin bác an nghỉ bình yên trong vòng tay yêu thương của Chúa.

Xin những tháng ngày bác đã sống, những tình cảm bác đã trao, những yêu thương bác đã để lại nơi gia đình và bạn bè trở thành những kỷ niệm đẹp không bao giờ phai nhạt.

Vĩnh biệt bác.

Một người phụ nữ đã sống bằng tình yêu thương, đã để lại phía sau những ân tình sâu đậm, và hôm nay ra đi, để lại trong

lòng những người ở lại một khoảng trống cùng nỗi nhớ thương khôn nguôi.

Xin Chúa đón nhận linh hồn Maria Margarita Trần Lại Thị Bạch Hường vào hưởng Nhan Thánh Chúa đời đời.

Amen!

Mới hôm nào còn gặp bác đây,
Nụ cười, lời nói vẫn đong đầy.
Ai ngờ một thoáng đời ly biệt,
Bác đã về nơi Chúa đón tay.

Nhớ tiếng “anh Yên Thy” triu mến,
Nhớ bữa cơm nhà, nhớ dáng quen.
Nhớ chiếc xe xưa bác vẫn lái,
Những chuyện bình thường hóa nhớ thương.

Mới sáu tháng thôi, con mất trước,
Nay người đầu gối cũng là đời.
Bác Trần Quốc Bảo biết tìm đâu,
Một bóng hình thương suốt cuộc đời.

Căn nhà vẫn đó, người đầu mất,
Kỷ niệm còn nguyên, bóng đã xa.
Xin Chúa thương đưa người về cõi,
Nơi không còn lệ, chẳng chia xa.

Bác ơi, xin ngủ giấc bình yên,
Trong vòng tay Chúa, Mẹ dịu hiền.

Một đời yêu dấu xin lưu lại,
Trong trái tim người ở trần gian.

Y Thy Võ Phú

phuvophotography@gmail.com,

Wed, Sep 16 at 7:50 AM

Richmond, Virginia

**Lời Chia Buồn Của Linh Mục Phạm Bá Lãm
Văng Lai, Phát Diệm Sg.**

· Tue, Sep 8 at 1:45 PM

Anh Bảo thân mến,

Em được tin chị Margarita Lại Thị Bạch Hường mới qua đời hôm 6/9. Em xin chân thành chia buồn với anh và các cháu. Em sẽ dâng lễ cầu nguyện cho linh hồn Margarita,

Em rất thương chị Hường, vì họ hàng thân thiết nhất với em, với 3 lần làm em họ chị Hường. Đã mất anh Châu, nay đến chị Hường, chỉ còn chị Hà ở San Jose. Dầu sao chị Hường cũng được đại thọ rồi. Còn anh Bảo: xin bảo trọng, nói theo kiểu: cứ sống cho đến chết!

Em về hưu được 4 năm, hiện ở Nhà Văng Lai Phát Diệm gần Nhà thờ Phát Diệm, sức khỏe coi như bình thường.

Chúc anh bình an và mạnh khỏe, vâng theo ý Chúa.

Em, Lm. Giuse Phạm Bá Lãm, phambalam@gmail.com,

**Lời Chia Buồn của Linh Mục Nguyễn Hữu Lễ
Tại New Zealand**

Sun, Sep 13 at 6:57 PM

Kính gửi bác TRẦN QUỐC BẢO

Tôi là Linh Mục Andrew Nguyễn Hữu Lễ, từ New Zealand. Hôm Thứ Bảy vừa qua, tôi đọc thấy bác thông báo tin buồn về sự ra đi của bác gái.

Tôi xin gửi lời PHÂN ƯU tận đáy lòng của tôi tới bác về sự mất mát không có gì có thể bù đắp này.

Trong Thánh Lễ Chúa Nhật hôm qua, tôi đã cầu nguyện cách riêng cho Linh Hồn **MARIA MARGARITTA** vừa mới qua đời.

Tôi sẽ tiếp tục cầu nguyện cho Bác gái.

Thân ái

Lm Andrew Nguyễn Hữu Lễ
tpslenguyen@yahoo.com,

Lời Chia Buồn Của Linh Mục Phạm Gia Lâm

Giáo Xứ Quân Trấn, Nha Trang.

Mon, Sep 14 at 4:57 PM

Kính thưa Bác,

Nhận được tin Bác gái Maria Margarita Bạch Hường vừa hoàn tất cuộc lữ hành trần gian mà về bên Chúa.

Con xin được hiệp thông cùng Bác và gia đình con cháu, cầu nguyện và phó dâng Bác Gái cho lòng thương xót của Thiên Chúa. Xin Chúa đón nhận và cho Bác Maria Margarita được an nghỉ đời đời trong Chúa và được sum họp với triều thần thánh trong vinh quang nước hằng sống. Con thành kính phân ưu cùng Bác và đại gia đình về biến cố này

Con, LM. Micae Phạm Gia Lâm CSsR
phamgialamcssr78@gmail.com

TRÂN TRỌNG CHIA BUỒN CÙNG
Niên Trưởng Thi Sĩ TRẦN QUỐC BẢO
Cựu Chủ tịch Trung Tâm Văn Bút VĐBHK

Lá thoát rơi nơi gốc cội buồn
Còn chi để nói mỗi hoàng hôn
Người đi bỏ lại bao hòe quế
Kẻ ở nhìn theo bấy sóng hồn
Đã trọn một đời không cách tổ
Sẽ cùng vạn thửa bước chung môn
Ngàn hoa trắng nở Bạch Hường mãi
THÀNH KÍNH PHÂN ƯU Quốc Bảo Trần.

Rancho Palos Verdes. 15 - 9 - 2026
CAO MỸ NHÂN

Caomynhan91@yahoo.com,
Hội viên VB / VDBHK. Kính Biệt.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU CÙNG ĐẠI HUYNH TRẦN QUỐC BẢO

Vừa nghe tin dữ chị lìa đời
Thành kính chia buồn, để thắm với
Quốc Bảo sầu đau nơi thế tục
Bạch Hường thanh thản cõi xa xôi
Lời thơ vương vấn vang đầu núi
Tiếng nhạc mệnh mang quyện cuối trời
Anh nhớ gửi tình vào bút mực
Cho lòng buông xả lệ ngừng rơi

Phượng Hoa – Sep. 16, 2026

**Kính Chia Buồn Đến
Tiền Bối Trần Quốc Bảo và Tang Quyển**

Bài Hoa:

Tiểu Vợ Bạch Hường
Quốc Bảo hiền thê già biệt đời
Em về cát bụi lệ nào rơi
Mùa Thu nhạt nhẽo mây lùa tản
Đám lá âu sầu gió thổi rơi
Trái ý niềm yêu tràn biển chữ
Bày thơ nỗi nhớ ngập trang lời
Thi nhân cố nén trò sinh tử
Tiểu bóng người đi khuất cuối trời

Minh Thúy Thành Nội

Tháng 9/16/2026

Tưởng Niệm Bác Bạch Hường

Y Thy Võ Phú

Tưởng Niệm Bác Maria Margarita Trần Lại Thị Bạch Hường

Sáng thứ Hai, ngày nghỉ lễ Lao Động, khi vợ chồng chúng tôi còn đang bệnh cảm cúm, nằm nán lại trên giường, tiếng điện thoại bỗng “ting” lên một tiếng.

Tôi mở email. Và chỉ trong khoảnh khắc, cả người như chết lặng khi đọc những dòng tin buồn từ bác Trần Quốc Bảo: bác Lại Thị Bạch Hường, người vợ thân yêu, người bạn đời đã cùng bác đi qua bao năm tháng, đã đột ngột từ giã cõi đời vào chiều hôm qua.

Tôi quay sang nói với Kim. Kim bàng hoàng, sửng sờ. Tay chân nàng run lên. Cả hai chúng tôi cứ đọc đi đọc lại những dòng chữ ấy, như vẫn mong rằng mình đã đọc nhầm, rằng đó chỉ là một sự nhầm lẫn nào đó. Nhưng sự thật vẫn là sự thật. Bác Bạch Hường đã thật sự ra đi.

Mới hôm nào thôi, bác vẫn còn khỏe mạnh. Dù tuổi đã cao, bác vẫn minh mẫn, nhanh nhẹn, vẫn tự mình lái xe, vẫn đưa bác Trần Quốc Bảo đi đây đó. Những lần tôi ghé thăm hai bác, bác luôn niềm nở, thân tình. Lần nào bác cũng giữ tôi ở lại dùng cơm, rồi mới chịu cho về.

Bác vẫn thường gọi tôi bằng một cách gọi rất thân thương: “anh Yên Thy.”

Tôi từng nói với bác:

“Bác đừng gọi con là anh, con cháu trong nhà thôi.”

Nhưng có lẽ cách gọi ấy đã trở thành một thói quen triu mến của bác. Và rồi tôi cũng không nhắc lại nữa. Bởi đôi khi, một cách gọi thân thương cũng là một cách người ta trao cho nhau tình cảm.

Có những lần gia đình chúng tôi có tiệc, tôi ngỏ ý đến đón hai bác. Bác vẫn nhất định không chịu, cứ bảo rằng bác tự lái xe được. Bác vẫn thường tự mình lái xe đến nhà tôi.

Lần gặp nhau gần đây nhất, chúng tôi còn gặp bác tại tang lễ cố thi sĩ Hoa Văn. Bác vẫn ân cần, chu đáo và hiền hòa như mọi khi. Tôi vẫn nhớ hình ảnh bác mở cửa, đưa bác Nhàn, phu nhân cố thi sĩ Nguyễn Phú Long, ra tận cửa trước khi ra về.

Không ai có thể nghĩ rằng đó lại là một trong những lần cuối cùng chúng tôi được nhìn thấy bác.

Đời người thật quá mong manh!

Một cuộc gặp hôm nay, có thể ngày mai đã trở thành kỷ niệm. Một lời chào tưởng như rất bình thường, có thể lại là lời từ biệt cuối cùng mà chúng ta không hề hay biết.

Mới chỉ khoảng sáu tháng trước, bác Trần Quốc Bảo đã phải đau đớn tiễn đưa người con gái thân yêu, Margarita Maria Yến Dung, về với Chúa Giêsu Kitô Phục Sinh.

Nỗi đau mất con còn chưa kịp nguôi ngoai, vết thương trong lòng còn chưa kịp lành, thì hôm nay bác lại phải đối diện với một mất mát quá lớn lao khác. Người vợ đã cùng bác đi qua bao năm tháng cuộc đời cũng đã rời xa bác. Người từng cùng bác chia sẻ những buồn vui của cuộc sống. Người từng bên bác trong những ngày bình yên cũng như những lúc gian nan. Người từng cùng bác đi qua những năm tháng dài của tình nghĩa vợ chồng. Vậy mà hôm nay, bác phải một mình tiễn người đầu ấp tay gối về nơi vĩnh hằng.

Có những nỗi đau không thể diễn tả bằng lời. Có những mất mát càng nói càng nghẹn ngào. Và có lẽ, trong cuộc đời một con người, thật khó có nỗi đau nào lớn hơn khi phải lần lượt tiễn đưa những người mình yêu thương nhất.

Bác Bạch Hường ra đi quá đột ngột. Không một lời từ biệt. Không ai kịp chuẩn bị tinh thần cho cuộc chia lìa này. Bác để lại phía sau một khoảng trống không gì có thể lấp đầy. Đặc biệt là trong trái tim bác Trần Quốc Bảo.

Sau những tháng ngày đã cùng nhau đi qua, giờ đây căn nhà vẫn còn đó, những kỷ niệm vẫn còn đó, những nơi từng đi qua vẫn còn đó... nhưng người bạn đời thân yêu đã không còn ở bên cạnh nữa. Đó là nỗi đau mà chỉ người ở lại mới có thể cảm nhận hết được.

Hôm nay, chúng tôi thật sự không biết nói gì hơn ngoài hai chữ: THƯƠNG TIẾC. Thương một người phụ nữ hiền hòa, tình cảm, luôn ân cần với mọi người. Thương những bữa cơm bác từng giữ chúng tôi ở lại. Thương tiếng gọi “anh Yên Thy” thân mật ngày nào. Thương hình ảnh bác vẫn tự mình lái xe, vẫn khỏe mạnh, vẫn vui vẻ gặp gỡ bạn bè. Và đau xót nhất là hôm nay, tất cả những hình ảnh ấy chỉ còn lại trong ký ức.

Bác Bạch Hường ơi, mới hôm nào chúng tôi còn gặp bác giữa dòng người đến tiễn biệt một người bạn. Vậy mà hôm nay, chúng tôi lại phải đứng từ xa tiễn biệt bác. Cuộc đời sao ngắn ngủi quá!

Người đến rồi người đi.

Những cuộc gặp rồi cũng có ngày chia ly.

Chỉ có tình thương và những kỷ niệm đẹp là còn ở lại.

Kính mong bác Trần Quốc Bảo cố gắng giữ gìn sức khỏe và nương nhờ tình thương của gia đình, bạn bè để vượt qua những ngày tháng đau buồn nhất của cuộc đời.

Chúng tôi hiểu rằng không một lời chia buồn nào có thể làm vơi đi nỗi đau của bác lúc này. Nhưng xin bác rằng, trong giờ phút đau thương này, bác không đơn độc. Vẫn còn rất nhiều người đang hướng về bác, thương cảm và cầu nguyện cho bác. Xin mọi người cùng chúng tôi hiệp lời cầu nguyện cho linh hồn Maria Margarita Trần Lại Thị Bạch Hường.

Xin Chúa Giêsu Kitô Phục Sinh thương đón nhận linh hồn bác vào hưởng Nhan Thánh Chúa. Xin Đức Mẹ Maria dang rộng vòng tay từ ái đón bác về bên Chúa, nơi không còn nước mắt, không còn đau khổ, không còn chia lìa.

Xin thành kính phân ưu cùng thi sĩ Trần Quốc Bảo và toàn thể tang quyến.

Bác Bạch Hường ơi...

Xin bác an nghỉ bình yên trong vòng tay yêu thương của Chúa.

Xin những tháng ngày bác đã sống, những tình cảm bác đã trao, những yêu thương bác đã để lại nơi gia đình và bạn bè trở thành những kỷ niệm đẹp không bao giờ phai nhạt.

Vĩnh biệt bác. Một người phụ nữ đã sống bằng tình yêu thương, đã để lại phía sau những ân tình sâu đậm, và hôm nay ra đi, để lại trong lòng những người ở lại một khoảng trống cùng nỗi nhớ thương khôn nguôi.

Xin Chúa đón nhận linh hồn Maria Margarita Trần Lại Thị Bạch Hường vào hưởng Nhan Thánh Chúa đời đời.

Amen!

Mới hôm nào còn gặp bác đây,
Nụ cười, lời nói vẫn đong đầy.
Ai ngờ một thoáng đời ly biệt,
Bác đã về nơi Chúa đón tay.

Nhớ tiếng “anh Yên Thy” triu mến,
Nhớ bữa cơm nhà, nhớ dáng quen.
Nhớ chiếc xe xưa bác vẫn lái,
Những chuyện bình thường hóa nhớ thương.

Mới sáu tháng thôi, con mất trước,
Nay người đầu gối cũng lìa đời.
Bác Trần Quốc Bảo biết tìm đâu,
Một bóng hình thương suốt cuộc đời.

Căn nhà vẫn đó, người đầu mất,
Kỷ niệm còn nguyên, bóng đã xa.
Xin Chúa thương đưa người về cõi,
Nơi không còn lệ, chẳng chia xa.

Bác ơi, xin ngủ giấc bình yên,
Trong vòng tay Chúa, Mẹ dịu hiền.
Một đời yêu dấu xin lưu lại,
Trong trái tim người ở trần gian.

Y Thy Võ Phú

phuvophotography@gmail.com,

Wed, Sep 16 at 7:50 AM

Richmond, Virginia

**Lời Chia Buồn của Linh Mục Phạm Bá Lãm
Vãng lai, Phát Diệm Sg.**

• Tue, Sep 8 at 1:45 PM

Anh Bảo thân mến,
Em được tin chị Margarita Lại Thị Bạch Hường mới qua đời hôm 6/9. Em xin chân thành chia buồn với anh và các cháu. Em sẽ dâng lễ cầu nguyện cho linh hồn Margarita, Em rất thương chị Hường, vì họ hàng thân thiết nhất với em, với 3 lần làm em họ chị Hường. Đã mất anh Châu, nay đến chị Hường, chỉ còn chị Hà ở San Jose. Dầu sao chị Hường cũng được đại thọ rồi. Còn anh Bảo: xin bảo trọng, nói theo kiểu: cứ sống cho đến chết!
Em về hưu được 4 năm, hiện ở Nhà Văng Lai Phát Diệm gần Nhà thờ Phát Diệm, sức khỏe coi như bình thường.
Chúc anh bình an và mạnh khỏe, vâng theo ý Chúa.

Em, Lm. Giuse Phạm Bá Lãm, phambalam@gmail.com,

Lời Chia Buồn của Linh Mục Nguyễn Hữu Lễ
Tại New Zealand *Sun, Sep 13 at 6:57 PM*

Kính gửi bác TRẦN QUỐC BẢO

Tôi là Linh mục Andrew Nguyễn Hữu Lễ, từ New Zealand. Hôm Thứ Bảy vừa qua, tôi đọc thấy bác thông báo tin buồn về sự ra đi của bác gái.

Tôi xin gửi lời PHÂN ƯU tận đáy lòng của tôi tới bác về sự mất mát không có gì có thể bù đắp này.

Trong Thánh Lễ Chúa Nhật hôm qua, tôi đã cầu nguyện cách riêng cho Linh Hồn **MARIA MARGARITTA** vừa mới qua đời.

Tôi sẽ tiếp tục cầu nguyện cho Bác gái.

Thân ái
Lm Andrew Nguyễn Hữu Lễ
tpslenguyen@yahoo.com,

Lời Chia Buồn của Linh Mục Phạm Gia Lâm

Giáo Xứ Quân Trấn, Nha Trang.

Mon, Sep 14 at 4:57 PM

Kính thưa Bác,

Nhận được tin Bác gái Maria Margarita Bạch Hường vừa hoàn tất cuộc lữ hành trần gian mà về bên Chúa

Con xin được hiệp thông cùng Bác và gia đình con cháu, cầu nguyện và phó dâng Bác Gái cho lòng thương xót của Thiên Chúa. Xin Chúa đón nhận và cho Bác Maria Margarita được an nghỉ đời đời trong Chúa và được sum họp với triều thần thánh trong vinh quang nước hằng sống

Con thành kính phân ưu cùng Bác và đại gia đình về biến cố này

Con,

LM. Micae Phạm Gia Lâm CSsR
phamgialamcssr78@gmail.com